

Zitting 1974-1975 nr. 91A

12 132

Voorlopig Verslag van de vaste Commissie voor Justitie omtrent het ontwerp van wet. Herziening van de bepalingen in het Wetboek van Strafvordering betreffende schadevergoeding wegens voorlopige hechtenis, met wijziging van daarmee verband houdende bepalingen in enkele andere wetten.

Van verschillende zijden gaf men te kennen niet in dit verslag te willen ophouden van het maken van opmerkingen en het stellen van vragen. Wel behield men zich voor bij de openbare beraadslaging nader in te gaan op verschillende met dit wetsontwerp samenhangende onderwerpen.

De leden van de fractie van de P.v.d.A. waren van mening, dat de voorgestelde regeling aan helderheid zou hebben gewonnen en dat veel hardnekkige misverstanden bij de openbare discussie in de Tweede Kamer vermeden hadden kunnen worden, indien in het ontwerp niet ongelijksoortige gevallen onder één noemer waren gebracht.

De leden van de fractie van de V.V.D. stelden de vraag, of de Minister nog eens zou willen uiteenzetten hoe naar zijn mening artikel 89 e.v. van het Wetboek van Strafvordering (Sv.) zich verhouden tot de vordering ex artikel 1401 van het Burgerlijk Wetboek (BW) wegens een onrechtmatige in verzekeringstelling of preventieve hechtenis. In de Memorie van Antwoord wordt onder verwijzing naar een arrest van de hoge Raad van 22 februari 1957 het 'denkbaar' genoemd dat de burgerlijke rechter, indien de rechtsgang van de artikelen 89 e.v.Sv. openstaat, zich afzijdig houdt. Bij de mondelinge behandeling in de Tweede Kamer heeft de Minister gezegd 'dat artikel 1401 B.W. volledig intact blijft'. Hoe kan een gewezen verdachte beoordelen of hij ter verkrijging van schadevergoeding een verzoekschrift op grond van artikel 89 Sv. dan wel een vordering uit onrechtmatige daad moet instellen?

Heeft de rechter enige maatstaf voor de hoogte van de vergoeding welke hij wegens immateriële schade mag toekennen? Zijn te dier zake niet grote verschillen in de beslissingen te verwachten? Cassatie daartegen is niet mogelijk en zou gezien de feitelijke aard van deze beslissingen ook geen zin hebben. Waarop berust de mening dat ook bij een vordering ex artikel 1401 B.W. de rechter een vergoeding wegens immateriële schade zal kunnen toekennen? Is dat niet alleen mogelijk bij een vordering ex art. 1407 B.W.?

In welke gevallen zal overigens de burgerlijke rechter een bevel tot voorlopige hechtenis, gegeven door de rechter-commissaris of de rechtbank een onrechtmatige daad mogen achten? Alleen als de verdachte met succes opheffing van het bevel heeft verkregen of ook in andere?

Vastgesteld 12 mei 1975

Brongersma (voorzitter)	Boukema
Versloot	Boekman
Kaulingfreks	Agerberg
Reijnen	Schwarz
Polak	Meuleman
Piket	Van Marion